

Asia: VN/7624/2026

Lausuntopyyntö luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle laeiksi ydinenergilain 4 §:n ja 69 §:n sekä rikoslain 34 luvun 6 §:n muuttamisesta

Lausunnonantajan lausunto

Voitte kirjoittaa lausuntonne alla olevaan tekstikenttään

Asia: VN/7624/2026

Lausunto luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle laeiksi ydinenergilain 4 §:n ja 69 §:n sekä rikoslain 34 luvun 6 §:n muuttamisesta

Naiset Atomivoimaa Vastaan – Naiset Rauhan Puolesta – Amandamaji ry

Marika Lohi – marika.lohi@ehtaraha.fi

Naiset Atomivoimaa Vastaan ja Naiset Rauhan Puolesta liikkeet vetoavat Suomen hallitukseen ja eduskuntaan, etteivät ne hyväksyisi ydinenergilain muuttamista.

Demokratia

Ennen kaikkea pidämme erittäin ongelmallisena lupaprosessien virtaviivaistamista pienten modulaaristen reaktoreiden (SMR) lupamenettelyn nopeuttamiseksi ja lisäydinvoiman rakentamisen helpottamiseksi.

Pienillä SMR-reaktoreilla on merkittäviä haasteita, jotka ovat samanlaisia tai joissakin tapauksissa suurempia kuin perinteisillä suurilla ydinreaktoreilla, mukaan lukien korkeat kustannusten ylitykset, pitkät kehitys- ja rakentamisajat sekä jätehuolto-ongelmat. Vaikka SMR-reaktorit on suunniteltu turvallisiksi ja modulaarisiksi, ne voivat tuottaa enemmän radioaktiivista jätettä energiayksikköä kohden kuin perinteiset ydinreaktorit vaarantaen mittakaavaedut (ks. alla).

Mielestämme on erittäin ongelmallista, että lakimuutoksen luonnoksen mukaan eduskunta ei tulevaisuudessa enää tekisi päätöksiä uusista ydinvoimahankkeista, vaan päätöksen tekisi hallitus ja pienimpien ydinvoimahankkeiden osalta työ- ja elinkeinoministeriö. Tämä nopeuttaisi

lupaprosesseja, mutta uhkaksi vakavasti hankkeiden demokraattista arviointia. Se heikentäisi ennen kaikkea kansalaisten mahdollisuuksia vaikuttaa päätöksiin, joilla voi olla vakavia seurauksia sekä ihmisille että ympäristölle.

Ydinvoiman elinkaari

Ydinvoiman koko elinkaari sisältää useita vaiheita, joihin liittyy rajoja ylittäviä taloudellisia, ympäristöllisiä ja terveydelle vahingollisia riskejä ihmisille ja ympäristölle. Vaikutukset ovat monesti erittäin pitkäkestoisia.

Uraanin louhintaa harjoitetaan pääasiassa Yhdysvalloissa, Kanadassa, Australiassa ja Kazakstanissa, mutta myös joissakin Afrikan maissa. Useista uraanikaivoshankkeista on tullut pelottavia raportteja vakavista ympäristövahingoista ja huolestuttavista terveysongelmista.

Uraanikaivosalueiden puhdistaminen ja ennallistaminen on erittäin kallista. Niissä harvoissa paikoissa Yhdysvalloissa ja Australiassa, joissa puhdistus- ja ennallistamistyöt ovat jatkuneet jo vuosia, rahoituksesta on käyty jatkuvaa taistelua.

Uraanikaivoshankkeita on suunniteltu eri puolilla Suomea, ja ne ovat herättäneet vastustusta paikallisväestön keskuudessa, joka kokee ettei heitä kuunnella ja että demokratia on syrjäytetty.

Uraanikaivosten ja reaktoripolttoaineen tuotantolaitosten päästöjen ja onnettomuuksien riskit siirtyvät näin ollen Suomen rajojen ulkopuolelle.

Uraanikaivoksissa syntyy kahdenlaisia vaarallisia jätteitä:

- Kiviainesta ja hiekkaa, joita usein varastoidaan korkeisiin kasoihin. Kiviaines sisältää 85 % uraanimalmin radioaktiivisuudesta sekä raskasmetalleja, kuten arseenia, kadmiumia ja lyijyä. Koska malmin uraanipitoisuus on usein alhainen, yli 99 % malmin kivistä jää jätteenä kaivosalueelle.
- Suuret määrät radioaktiivista lietettä, joka syntyy, kun uraani erotetaan kivistä rikkihapolla.
- Lisäksi uraanikaivokset aiheuttavat hiilidioksidipäästöjä ja tuhoavat arvokkaita vesistöjä sekä luonnon- ja kulttuurimaisemia.

Ydinpolttoaineen tuotantoon kuuluu muutakin kuin pelkkää uraanimalmin louhintaa. Malmi on jauhattava uraanirikasteeksi/yellow cake, mikä yleensä tehdään kaivoksen yhteydessä. Malmi on muunnettava kemiallisesti uraaniheksafluoridikaasuksi, rikastettava (U-235-pitoisuuden lisääminen), muunnettava uraanidioksidijauheeksi, puristettava keraamisiksi pelleteiksi, sintrattava ne ja lastattava zirkoniumseosputkiin (polttoainesauvoja) reaktorien polttoaine-elementtien muodostamiseksi.

Tämä on monivaiheinen sykli, joka varmistaa tarkat polttoaineen ominaisuudet turvallisen sähköntuotannon kannalta, mutta sisältää myös toimintoja, jotka voivat vahingoittaa ympäristöä ja laitoksen lähialueen väestöjä.

Maat, jotka ostavat ydinpolttoainetta ulkomailta, siirtävät näin ollen tällaiset riskit tuotantomaahan.

Ydinenergian tuotanto on vastoin "ei merkittävää haittaa" (DNSH) –periaatetta. Ydinreaktoreiden määrän lisääminen lisää suuronnettomuuden tilastollista todennäköisyyttä.

Suurempi reaktorimäärä tarkoittaa enemmän potentiaalisia epäonnistumisia ja suurempaa vakavien, monimutkaisten onnettomuuksien todennäköisyyttä varsinkin kun ilmastonmuutos aiheuttaa vaaroja, kuten pulaa jäähdytysvedestä tai äärimmäisiä luonnonilmiöitä, jotka voivat ylikuormittaa turvallisuuden.

Suuronnettomuuksien riskit, jotka aiheuttavat radioaktiivisia päästöjä ympäristöön, ovat merkittäviä johtuen luonnonkatastrofeista, teknisten vikojen esiintymisistä, inhimillisistä virheistä tai ydinvoimaloihin kohdistuvista tahallisista tai tahattomista hyökkäyksistä sotatilanteessa tai yhteiskunnallisen levottomuuden vuoksi.

Onnettomuuksia, joihin liittyy radioaktiivisia päästöjä, voi tapahtua radioaktiivisten aineiden kuljetuksen aikana maalla tai merellä. Kaikilla näillä tapahtumilla on/voi olla rajat ylittäviä seurauksia.

Tämä koskee sekä nykyisen sukupolven ydinvoimaloita että edistyneitä reaktorityyppejä (SMR).

Tšernobylin ydinvoimalan sulaminen vuonna 1986 nykyisen Ukrainan alueella aiheutti radioaktiivista laskeumaa laajoihin osiin Eurooppaa, mukaan lukien Suomi. Porotalous kärsi pahasti. Muun muassa sienten ja tiettyjen kasvien sekä laiduntavien lehmien maidon radioaktiiviset arvot nousivat merkittävästi. Itämeri sai enemmän Tšernobylin laskeumaa kuin mikään muu merialue maapallolla.

Ydinvoimalaitosten purkamisen ja jätehuolto jää tuleville sukupolville

Ydinvoimalaitosten suunniteltu käyttöikä on tyypillisesti 40–60 vuotta, kun taas käytöstä poisto voi kestää yli 100 vuotta laitoksen sulkemisen jälkeen. Jäähdytysjakson, joka voi olla 50 vuotta tai enemmän, jälkeen ydinreaktorit ja uraanin rikastuslaitokset on poistettava käytöstä.

Kaikki jäte on joko uudelleen käsiteltävä tai varastoitava, rakennukset ja materiaalit puhdistettava ja laitoksen ympärillä oleva maaperä, ilma ja vesi puhdistettava.

Kaikkiin radioaktiivisen jätteen käsittelyn vaiheisiin liittyy virheiden, onnettomuuksien ja päästöjen riskejä, jotka vaikuttavat ihmisiin ja ympäristöön ja joilla voi olla rajoja ylittäviä vaikutuksia ilman ja vesistöjen kautta.

Vuodot matala- ja keskiaktiivisen radioaktiivisen jätteen laitoksissa, jotka useimmiten varastoidaan vesialtisiin ydinvoimala-alueella, ovat tunnettu ongelma. Ne johtuvat pääasiassa ikääntyvästä infrastruktuurista, korroosiosta tai veden tunkeutumisesta, kuten Asse II -suolakaivoksella Saksassa ja Sellafieldin laitoksella Isossa-Britanniassa. Nämä vuodot aiheuttavat pohjaveden saastumisriskin ja aiheuttavat vakavia terveysongelmia.

Käytetty polttoaine sijoitetaan erityisiin varastotiloihin – usein vesialtasiin – joissa se jäädytetään ja eristetään ympäristöstä vähintään viideksi vuodeksi, usein 10–20 vuodeksi sekä ihmisten että ympäristön suojelemiseksi. Tämän jälkeen se voidaan siirtää kuivavarastoon tai jälleenkäsitellä. Tämän jätteen käsittely on yksi tärkeimmistä ydinvoimalaitosten käytön osa-alueista.

Korkea-aktiivinen jäte on pidettävä eristyksissä ihmisistä ja ympäristöstä vähintään 100 000 vuotta – joidenkin tutkijoiden mukaan miljoona vuotta.

Suomen lisäksi vain Ruotsi ja Ranska ovat nimenneet paikan loppusijoituspaikalle.

Radioaktiivisen ydinjätteen loppusijoituksen ongelma on hyvin tiedossa, ja näyttää olevan yksimielisyys siitä, että syvät geologiset loppusijoituslaitokset ovat ihanteellisin teknologia ydinjätteen loppusijoitukseen. Käytetyn ydinpolttoaineen siirtäminen laajamittaiseen ja riittävän geologiseen loppusijoituslaitokseen on kuitenkin useimmissa maissa vuosikymmenten päässä.

Suomesta on siis tulossa ensimmäinen maa, joka hautaa käytetyt ydinpolttoainesauvat syväälle maan alle kallioperän laitokseen. Jätteenkäsittely-yhtiö Posivan tarkoituksena oli ottaa Onkalo-laitos käyttöön vuonna 2025, mutta päivämäärää on lykätty.

Onkalo-laitoksen ensisijaisia riskejä ovat pitkän aikavälin turvallisuusongelmat, mukaan lukien mahdolliset ympäristö- ja ihmisvahingot johtuen radioaktiivisista vuodoista tuhansien vuosien aikana.

Ruotsalaisen Kungliga Högskolanin tutkijat ovat käsitelleet loppusijoituskapseleihin vaikuttavia korroosioriskejä perusteellisesti.

On myös otettava huomioon alueen mahdollinen häiriintyminen tulevien sukupolvien toimien seurauksena sekä se, miten monet esteet ja kallioperä kestävät luonnonilmiöitä, kuten maanjäristyksiä ja tulevia jäätiköitä.

Alueen merkitseminen vaaralliseksi alueeksi on sekä haasteellinen että ongelmallinen tehtävä.

Suomen korkea-aktiivisten jätteiden loppusijoitusluola Onkalo on mitoitettu kattamaan Suomen ydinvoimaloiden (TVO ja Fortum) käyttöiän aikana syntyvä korkea-aktiivinen ydinjäte. Suuremman määrän sijoittaminen vaatisi uuden loppusijoitushankkeen.

Ydinvoima ei vastaa ilmastomuutoksen torjunnan tarpeita

Ydinvoima ei vastaa kiireelliseen tarpeeseen nopeista ja kattavista ilmastotoimista.

Grönlanti, planeettamme termostaatti, menetti viime vuonna (2025) 105 miljardia tonnia jäätä, ja merijään määrä on pienin 47 vuoden satelliittimittauksissa.

Ilmastokriisi on täällä, ja nyt tekemämme valinnat ratkaisevat ilmastotoimiemme onnistumisen tai epäonnistumisen. Kustannukset ovat tärkeitä, mutta aika on ratkaiseva muuttuja – ja aika on loppumassa.

Lupaukset ydinvoimakapasiteetin kolminkertaistamisesta tai kaksinkertaistamisesta vuoteen 2050 mennessä ilmastomuutoksen torjumiseksi saattavat olla teoriassa mahdollisia, mutta se vaatisi ennennäkemättömän mittavat ponnistukset merkittävien haasteiden voittamiseksi. Esteisiin kuuluvat korkeat kustannukset, pitkät rakennusajat, toimitusketjun massiivinen skaalautuminen, projektien viivästykset ja kustannusten ylitykset.

Ydinvoimakapasiteetin kolminkertainen tai kaksinkertainen kasvattaminen vuoteen 2050 mennessä edellyttäisi noin 140 uuden suuren reaktorin liittämistä maailmanlaajuiseen verkkoon vuosittain vuosina 2040–2050. Tällä hetkellä verkkoon on kytketty keskimäärin alle 10 reaktoria vuodessa. Euroopassa on otettu käyttöön vain 10 uutta reaktoria viimeisten 25 vuoden aikana, kun taas samana aikana suljettiin 67 reaktoria.

Lisäksi ydinvoimakapasiteetin mahdollinen kaksinkertaistaminen johtaisi hiilidioksidipäästöjen vähenemiseen vain noin 4 %.

Maailmanlaajuiset tiedot osoittavat, että uuden ydinvoimalan rakentaminen kestää 17 vuotta tai kauemmin.

Vertailun vuoksi tuuli- ja aurinkovoimalaitosten suunnitteluvaiheesta käyttöönottoon kuluu keskimäärin vain kahdesta viiteen vuotta, ja katoille asennettavat aurinkosähköprojektit lyhenevät kuuteen kuukauteen.

Vaikka on vielä epäselvää, pystyykö EU:n ydinvoimateollisuus kilpailemaan maailmanlaajuisesti, se on ehdottomasti jäänyt jälkeen hankkeiden lukumäärän suhteen.

Kansainvälinen energiajärjestö (IEA) totesi tammikuussa 2025, että vuoden 2017 jälkeen käynnistetyistä 52 reaktorista kaikki paitsi neljä on joko kiinalaista tai venäläistä suunnittelua. Näistä

neljästä kaksi on korealaisia, jotka on rakennettu paikallisella teknologialla, ja kaksi on brittiläisiä, jotka on suunniteltu eurooppalaisella suunnittelulla.

IEA:n Global Energy Review -raportin mukaan vuoteen 2024 mennessä uusiutuvan energian osuus sähkön kokonaistuotannosta on 32%, kun taas ydinvoiman osuus on vain 9%. Suurin osa uusiutuvan energian kasvusta tuli aurinko- ja tuulivoimasta.

Uusiutuvan energian kapasiteetti kasvoi merkittävästi, ja vuonna 2024 asennettiin noin 700 gigawattia uutta kapasiteettia, josta lähes 80% oli peräisin aurinkoenergiasta. Ydinvoiman kapasiteetti kasvoi noin 7 gigawattia, mikä on viidenneksi suurin vuosittainen kasvu viimeisten kolmen vuosikymmenen aikana.

Euroopassa hiljattain käyttöön otetut ydinvoimalat ovat Olkiluoto 3 (huhtikuu 2023) ja Flamanville 3/Ranska (joulukuu 2025). Molemmissa on ollut valtavia kustannusylityksiä ja noin 10 vuoden viivästyksiä. Myös merkittävien kustannusylityksien koettelema Hinkley Point C/UK oli määrä ottaa käyttöön vuonna 2025, mutta uusi aikataulu on vuonna 2029. Puola aikoo aloittaa ydinvoimalan rakentamisen vuonna 2028. Muita Euroopan maita, jotka ovat ilmaisseet aikomuksensa investoida ydinvoimaan, ovat Ranska ja Iso-Britannia, molemmat ydinasevaltioita, sekä Suomi, Ruotsi, Alankomaat, Italia ja jotkut Itä-Euroopan maat.

Muutamilla rakenteilla olevat uudet ydinvoimahankkeet Euroopassa ovat vuosia myöhässä aikataulusta ja ovat huomattavasti ylittämässä budjetin. Yhdysvaltain ydinvoima-alan sääntelykomission entisen puheenjohtajan Gregory Jaczko, mukaan, ei suurilla reaktoreilla eikä pienillä modulaarisilla reaktoreilla (SMR) ole riittävästi aikaa vaikuttaa realistisesti ilmastokriisiin. Ja erityisesti sen jälkeen, kun hallitustenvälinen ilmastonmuutospaneeli (IPCC) raportoi, että uusiutuvat energialähteet ovat nyt 10 kertaa tehokkaampia hiilidioksidipäästöjen vähentämisessä kuin uudet ydinvoimat.

Ja lopuksi – IEA ennustaa, että uusiutuvat energialähteet voisivat vauhdittaa datakeskusten kasvua 10–20-kertaisesti, ja Bloomberg NEF ennustaa uusiutuvan energian laajenemisen satakertaiseksi.

Kansainvälinen energiajärjestö (IEA) raportoi, että maailmanlaajuinen uusiutuvan energian kapasiteetin lisäys nousee 935 gigawattiin vuodessa vuoteen 2030 mennessä fossiilisiin ja ydinvoimaan verrattuna alhaisten tuotantokustannusten ansiosta.

Euroopassa tuuli- ja aurinkoenergialla tuotettiin enemmän sähköä kuin fossiilisilla polttoaineilla vuonna 2025, ja niiden osuus koko EU:n sähköstä oli 30 %. Tämä osoittaa, kuinka nopeasti uusiutuvan energian järjestelmä voi kehittyä.

Aikana, jolloin moni asia näyttää synkältä, uusiutuvan energian vallankumous tarjoaa todellista toivoa. Vuonna 2025 maailmanlaajuisesti tuotettiin enemmän sähköä uusiutuvalla energialla kuin kivihieillä, ja 91 % uusista uusiutuvista energialähteistä on nyt halvempia kuin fossiiliset polttoaineet.

Rahoitus

Ydinvoiman tuotanto on maailmanlaajuisesti laskusuunnassa ja matkalla kohti pohjalukemiaan neljään vuosikymmeneen, kun taas kustannukset ovat nousussa ja usein aliarvioidut.

YK vahvistaa, että uusiutuvat energialähteet ovat kasvattaneet kustannuksiltaan etumatkaansa fossiilisiin ja ydinvoimaan verrattuna. Tuloksena on, että tuuli- ja aurinkovoima tuottavat nyt maailmanlaajuisesti 70 % enemmän sähköä kuin ydinvoima.

Ydinvoima ei pysty kilpailemaan markkinoilla jo olevien aidosti vihreiden teknologioiden kanssa korkeiden alkupääomakustannusten ja pitkien rakennusaikojen vuoksi verrattuna uusiutuvaan energiaan. On yhä selvempää, että ydinvoima on merkittävä este uusiutuvan energian laajentumiselle ja fossiilisten polttoaineiden käytöstä luopumiselle.

Tämä koskee myös kehitteillä olevia uusia reaktoryyppisiä (SMR). Ydinvoimaan investoivien maiden, kuten Bulgarian, Tšekin tasavallan, Ranskan, Suomen, Unkarin, Alankomaiden, Puolan, Romanian, Slovakian, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Ukrainan, markkinakehitys osoittaa selvästi kielteistä vaikutusta kestävien uusiutuvien energialähteiden kehittämiseen ja muihin kiireellisiin ilmastotoimiin.

Suomessa LUT:n analyysi ydinvoiman laajentumisen skenaarioista (marraskuu 2025) Suomen energiajärjestelmässä osoittaa, että ydinvoiman priorisointi uusiutuvan energian kustannuksella johtaa huomattavasti korkeampiin kustannuksiin ja taloudellisiin riskeihin (LUT - Lappeenrannan yliopisto).

Muutamilla rakenteilla olevat uudet ydinvoimahankkeet Euroopassa ovat vuosia myöhässä aikataulusta ja ovat huomattavasti ylittämässä budjetin.

Pienet modulaariset reaktorit - SMR

Suomen hallituksen esitys eduskunnalle ydinenergiain muuttamisesta tukee erityisesti pienten modulaaristen reaktoreiden (SMR) käyttöönottoa.

Kuitenkin usean pienen reaktorin yhteiskapasiteetti, joka nousisi noin 1 500 MW:iin, aiheuttaa ihmisille ja ympäristölle pitkälti samoja ongelmia ja rajat ylittäviä seurauksia kuin yksi 1 500 MW:n ydinvoimalaitosyksikkö.

SMR-reaktorit eroavat nykyisistä perinteisistä ydinvoimaloista, jotka ovat yleensä noin 1 000 megawattia ja jotka rakennetaan suurelta osin mittatilaustyönä. Jotkut SMR-mallit, kuten NuScale, ovat käytössä olevien vesijäähdytteisten reaktoreiden muunneltuja versioita, kun taas toiset ovat radikaalisti erilaisia malleja, jotka käyttävät veden sijaan muita jäähdytysaineita, kuten nestemäistä natriumia, heliumkaasua tai jopa sulautettua suolaa (Molten Salt Reactor).

Siemens Energy -faktalehtisen (helmikuu 2025) mukaan:

”Pienreaktori toimii samalla tavalla kuin perinteiset ydinreaktorit, mutta pienemmässä mittakaavassa. Ydin sisältää ydinpolttoainetta, yleensä urania, joka vapauttaa merkittävän määrän lämpöä ydinfysiolla. Tämä lämpö muuntaa veden höyryksi, joka pyörittää generaattoriin kytkettyä

turbiinia ja tuottaa siten sähköä. Teknologia on olennaisesti sama kuin perinteisessä ydinvoimalaitoksessa. ...

Pienreaktorit tuottavat ydinjätettä. Jätteen määrä ja tyyppi voivat vaihdella pienreaktorin suunnittelun ja teknologian mukaan. Kysymykseen siitä, tuottavatko pienreaktorit vähemmän, saman verran vai enemmän ydinjätettä kuin perinteiset reaktorit, ei voida täysin vastata tänään. Lopulliset tulokset edellyttävät useiden pienreaktorien rakentamista ja käyttöä. ...

Maailmassa on käytössä kaksi pienreaktoria. Kiina ja Venäjä ovat rakentaneet ja ottaneet käyttöön pienreaktoreita, ja yksi pienreaktori on rakenteilla Argentiinassa. Esimerkiksi Kiina liitti korkean lämpötilan kaasujähdytteisen modulaarisen kivireaktorinsa (HTR-PM) sähköverkkoon vuonna 2021. Lisäksi monet maat tutkivat pienreaktoriteknologiaa ja suunnittelevat sen käyttöä.” Pieniä modulaarisia reaktoreita tulevaisuuden energiantuotantonsa.”...

Nykyään pieniä modulaarisia reaktoreita (SMR) on käytössä pääasiassa Kiinassa (HTR-PM) ja Venäjällä (kelluva Akademik Lomonosov), kun taas Kanada (Darlington) johtaa lyhyen aikavälin rakentamista ensimmäisten yksiköiden lupien myöntämisellä. Merkittävää kehitystä/suunnittelua on käynnissä Yhdysvalloissa, Isonsa-Britanniassa, Tšekissä, Puolassa, Ruotsissa ja Suomessa, ja monet muut maat tutkivat käyttöönottoa energiamurroksessa ja kaukolämmössä.

IEA ennustaa, että länsimaailma voisi palata pienten modulaaristen reaktorien kukoistaville markkinoille.

IEA kuitenkin varoittaa myös, että on vielä epäselvää, millainen SMR:n – uuden teknologian, jota ei ole vielä testattu laajassa mittakaavassa – hintalappu tulee olemaan. Se voi osoittautua huomattavasti odotettua korkeammaksi, ja ensimmäisen toimijan kustannukset ovat todennäköisesti merkittäviä ennen kuin mittakaavaedut mahdollisesti laskevat hintoja.

Euroopan komissio on jo varoittanut, että EU-maiden kotimarkkinat ovat liian pienet saavuttaakseen SMR:n onnistumisen edellyttämät mittakaavaedut, ja se on kehottanut yhteistyöhön sääntelyvaatimusten osalta.

Myös jonkinlaista EU-rahoitusta on todennäköisesti myönnettävä Euroopan ydinvoimateollisuuden pitämiseksi hengissä.

Päätelmä

Ydinenergiain muutoksen perusteluissa ja tavoitteissa mainitaan ydinenergian rooli osana laajempaa ilmasto- ja energiapoliittista kokonaisuutta, teollisuuden päästövähennyksiä sekä Suomen energiatulevaisuutta.

Mielestämme hallituksen on lakimuutoksen käsittelyn yhteydessä eduskunnassa esitettävä myös:

- muiden vähäpäästöisten energiantuotantomuotojen - tuuli-, aurinko-, biokaasu- tai vesivoiman - kuluja ja hyötyjä selkeästi verrattuna ydinvoimaan

- tutkimusmateriaalia Suomen suuresta potentiaalista kasvattaa sähköntuotannon tehokkuutta. Hyötysuhteen parantamisen toteutus voi alkaa vuoden kuluessa, kun taas ydinvoiman rakentaminen voi kestää vähintään 10–15 vuotta
- tutkimusmateriaalia tehokkuuden nostamiseksi sekä sähkön jakelulle että varastoinnille, mikä mahdollistaa sähkön vapauttamisen siellä, missä sitä todella tarvitaan
- mahdollisten uusien ydinvoimaloiden korkea-aktiivisten jätteiden loppusijoitussuunnitelmat

Suomi on aika menestyksekkäästi hyödyntänyt tuulienergiaa sähköntuotannossa, ja Suomen merituulivoiman kehittämisellä on suuret mahdollisuudet jatkuvaan menestykseen tulevaisuudessa. Vaikka nykyisin toiminnassa on vain vähän merituulivoimaa, potentiaali voi kasvaa 24 GW:iin vuoteen 2045 mennessä.

Suomen uusiutuvien hanketilastot osoittavat, että Suomessa on erinomainen teollisen kokoluokan aurinkovoimapotentiaali.

Suomella on ennennäkemätön mahdollisuus luoda kestävää hyvinvointia ja menestystä hiilineutraalista kiertotaloudesta, biokaasun kasvusta.

On pidettävä mielessä, että kaikista ydinvoiman tuottamista vahingoista ihmisille ja ympäristölle Suomessa ja Suomen rajojen ulkopuolella Suomen päättäjät ovat eettisesti ja moraalisesti vastuussa.

Suomelle on mahdollista ilman ydinvoimaa löytää kestäviä vaihtoehtoja, jotka säästävät luontoa ja ilmastoa. Se olisi hyödyllistä Suomen imagolle ja tulevaisuuteen suuntautuva roolimalli muulle maailmalle.

Lohi Sari
Amandamaji ry - Amandamaji ry